

SÆSON 1893—94.

I. Filharmoniske Koncert

under Direktion af

EDVARD GRIEG

og under Medvirkning af

FRU TERESA D'ALBERT-CARRENO,

FRU ELLEN GULBRANSON

og

FRU LAURA GUNDERSEN,

Lørdag den 28de Oktober 1893 Kl. 7½

i Koncertpalæets store Sal.

PROGRAM:

Edvard Grieg:

1. *Tre Orkesterstykker af „Sigurd Jorsalfar“,*
Skuespil af Bjørnson. Op. 56. (1ste Gang).
  - a. Forspil. (I Kongshallen).
  - b. Intermezzo. (Borghilds Drøm).
  - c. Hyldningsmarsch.
2. *Bergljot, Digt af Bjørnson.* Deklamation med Orkester.
Op. 42.
Fru **Laura Gundersen.**
3. *Koncert i A-moll for Piano med Orkester.* Op. 16.
Allegro molto moderato.
Adagio.
Allegro marcato.
Fru **Teresa d'Albert-Carreno.**
4. *Sange.*
  - a. „Vær hilset, I Damer“. Op. 49 Nr. 3.
  - b. „Det første Møde“. Op. 21 Nr. 1.
  - c. „Tak for dit Råd“. Op. 21 Nr. 4.
 Fru **Ellen Gulbranson.**
5. *Elegiske Melodier for Strygeorkester,*
til Digte af A. O. Vinje. Op. 34.
  - a. Hjertesår.
  - b. Våren.
— — Tungsendig jeg spørge mig må:
Mon det er den Sidste? —

Flygel: *Bechstein.*

Bergljot.

Af Bjornstjerne Bjørnson.

Harald Hårdrådes Saga Kap. 45 mod Slutten lyder: Da Einar Tambarskjælves Hustru Bergljot, som sad tilbage i Herberget i Byen, spurgte Mandens og Sønnens Fald, gik hun straks op i Kongsgården, hvor Bondehæren var og ophidsede den meget til Slag. Men i samme Øjeblik rodde Kongen ud efter Elven. Da sagde Bergljot: „Nu savner vi her min Frænde Håkon Ivarson; ikke skulde Einars Banemand ro ud efter Elven, om Håkon stod her på Elvebakken“.

Bergljot:
(i Herberget.)

Idag Kong Harald
får give Tingfred,
ti Einar fulgte
femhundred Bønder.
Eindride, Sønnen
slår Vagt om Huset,
imens den gamle
går ind til Kongen.
Så minnes Harald
måske, at Einar
har tvenne Konger
i Norge kåret, —
og giver Fred
og Forlig på Loven;
hans Løfte var det,
og Folket længes. —

Hvor Sanden flyger
ned over Vejen?
og Støj der stiger? —
Se ud, min Skosvend!
Kanske blot Vinden!
ti her er vejrhårdt:
den åbne Fjord
og de lave Fjelde.
Jeg minnes Byen
ifra min Barndom;
hid Vinden hidser
de vrede Hunde!
Men Støj der tændes
af tusen Stemmer?
og Stål den farver
med kamprød Flamme!
Ja, det er Skjoldgny!
Og se hvad Sandgov:
Spydbølger hvælve
om Tambarskjælve!
Han er i Trængsel! —

Troløse Harald!
Ligravnen løfter sig
af din Tingfred!

Kør frem med Karmen,
jeg må til Kampen;
nu sidde hjemme,
det galt jo Livet!

(På Vejen.)
O Bønder, berg ham!
Slå Kreds omkring ham!

Eindride, værg nu
din gamle Fader!

Byg ham en Skjoldborg,
og giv ham Buen,
ti Døden pløjer
med Einars Pile.
Og du, St. Olav,
o for din Søns Skyld!
giv du ham Gagn-Ord
i Gimles Sale!

Flokken de sprænger . . .
og kjemper ej længer, . . .
i Bølger de følger
hverandre mod Elven,
hvad er der vel hændt?
Hvad spår denne Skjælven,
har Lykken sig vendt?

Hvad er det? Hvi stanser
nu Bøndernes Skare? . . .
Med nedstukne Lanser
to døde de kranser,
og Harald får fare? . . .
Hvad Trængsel der er
ved Tingstuens Port; —
stille al Hæren
vender sig bort? —

Hvor er Eindride? . . .
Sorgfulde Blikke
flygter tilside,
frygter mit Møde . . .
så kan jeg vide:
de to er døde!

Rum! Jeg må se:
Ja, det er dem! —
Kunde det ske? . . .
Jo, det er dem.

Falden er herligste
Høvding i Norden,
Norriges bedste
Bue brusten!
Falden er Einar
Tambarskjælve,
Sønnen ved Side, —
Eindride!

Myrdet i Mørke
han som var Magnus

mer end Fader!
Kong Knud den stores
kårede Sønne-Råd!
Falden for Snigmord
Skytten fra Svolder,
Løven, som sprang
over Lyrskog-Heden!
Slagtet i Baghold,
Bøndernes Høvding,
Trøndernes Hæder,
Tambarskjælve!
Hvidhåret, hædret,
henslængt for Hundene,
Sønnen ved Side:
Eindride!

Op, op, Bondemænd,
han er falden, —
men han, som
fældte ham, lever!
Kender I mig ikke?
Bergljot, Datter af
Håkon fra Hjørungavåg, —
Nu er jeg Tambarskjælves Enke!

Jeg roper på eder,
Hær-Bønder:
Min gamle Husbond
er falden.
Se, se, her er Blod
på hans blege Hår!
eders Hoveder
kommer det over,
ti det bliver koldt
uden Hævn.

Op, op, Hærmænd,
eders Høvding er falden,
eders Ære, eders Fader,
eders Børns Glæde,
hele Dalens Æventyr,
hele Landets Helt,
her er han falden,
og I skulle ikke hævne?

Myrdet i Mørke,
i Kongens Stue,
i Tingstuen,
Lovstuen er han myrdet,
myrdet af Lovens
første Mand, —
o, Lyn vil falde
fra Himlen på Landet,
hvis det ikke luttres
i Hævnenes Lue!
Skyd Langskibe fra Land!
Einars ni Langskibe ligger her,
lad dem bære
Hævnen til Harald!

O, stod han her,
Håkon Ivarson,
stod han her på Bakken,
min Frænde,
da fandt Einars
Bane ikke Fjenden,

og eder, fejge,
slap jeg bede!
O, Bønder, hør mig,
min Husbond er falden,
mine Tankers Højsæde
i Halvhundredt År!
Væltet er det,
og ved dets højre Side
vor eneste Søn,
o al vor Fremtid!
Tomt er der nu
innen mine to Arme!
kan jeg vel mere
få dem op til Bøn?
Eller hvorhen skal jeg
vende mig på Jorden?
Går jeg bort til de
fremmede Steder,
ak, da savner jeg dem,
hvor vi levede sammen;
men vender jeg mig derhen, —
ak, så savner jeg dem selv!

Odin i Valhal
tør jeg ikke finne,
ti ham forlod jeg
i min Barndom.
Men den nye Gud i Gimle?
Han tog jo alt, jeg havde!
Hævn? Hvem nævner Hævn?
kan Hævnen vække mine døde?
eller dække over mig for Kulden?
finnes i den et tilstængt Enkesæde,
eller Trøst for en barnløs Mor?
Gå med eders Hævn;
lad mig være!
Læg ham på Karmen,
ham og Sønnen;
kom, vi vil følge dem hjem.

Den nye Gud i Gimle,
den frygtelige, som tog alt,
lad ham også tage Hævnen,
ti den forstår han!

Kør langsomt, ti sådan kørte Einar
— og vi kommer tidnok hjem. altid,
Hundene ville ikke møde med glade
Hop,
men hyle og hænge med Halen,
og Gårdens Hester ville spidse Øren,
vrinske glade mod Stalddøren
og vente Eindrides Stemme.
Men den lyder ikke længer,
ej heller Einars Skridt i Svalen,
som råbte, at nu måtte alle rejse sig
for nu kom Høvdingen!
De store Stuer vil jeg stænge;
Folkene vil jeg sende bort;
Kvæg og Hester vil jeg sælge,
flytte ud og leve ene!

Kør langsomt,
ti vi kommer tidnok hjem.

Vær hilset, I Damer.

Vær hilset, I Damer, langs Højsalens Bænke;
hvad vover jeg farende Svend?
Hvad drister min Fod sig,
hvad trøster mit Mod sig,
paa hvad tør min Tanke vel tænke?
at drikke den Vin, som I lader mig skænke,
at lægge min Haand i den fangende Lænke,
sig: er det ej hovedløs Sag?
I ser mig i Aften, I saa mig i Dag;
at komme og gaa er den Farende Sag.
Saa væver vi Vadmel og lægger det sammen,
de Store saa godt som de Smaa,
og danser og synger i Fællig og Gammen:
vi væver det Vadmel og lægger det sammen,
og lade saa Skytterne gaa.

Hør, Tonerne kalde; forlad Eders Bænke
og følg kun den farende Svend!

Med ham er hver Glæde

i Aften til Stede

foruden al Argligt og Rænke.

Han fører Jer Dans, naar I blot vil betænke,

I fanger ham ikke i Baand eller Lænke,

han taaler, som Fuglen, ej Aag.

I båndt ham for ofte, tilsidst blev han klog;

tilgiv ham, men Tanken maa have sit Sprog.

Saa væver vi Vadmel og lægger det sammen,

en Skytte er Svenden som Faa.

Hvor herligt at syngte i Fællig og Gammen:

at væve det Vadmel og lægge det sammen,

og lade saa Skytterne gaa.

(H. Drachmann).

Det første Møde.

Det første Mødes Sødme,
det er som Sang i Skogen,
det er som Sang på Vågen
i Solens sidste Rødme,

det er som Horn i Uren
de tonende Sekunder,
hvori vi med Naturen
forenes i et Under.

(Bj. Bjørnson).

Tak for dit Råd.

Tak for dit Råd,
men jeg lægger min Båd
ind i Brændingens Brus
til det fristende Sus.
Om end Rejsen skal blive
den sidste jeg gjør,
jeg må prøve, hvad ikke
jeg prøvede før.

Ej blot til Lyst
jeg forlader din Kyst,
jeg må Storsjøen nå,
jeg må Havstyrten få,
jeg må Kjølen se,
nær det krængende Skjær,
jeg må friste, hvor langt
og hvor længe det bær!

(Bj. Bjørnson).

Fru Teresa d'Albert-Carreno

giver en

— KONCERT —

med Assistance af

Fru Ellen Gulbranson

Onsdag den 1ste November Kl. 8

i Koncertpalmets store Sal.

Billetter à 2, 1½, og 1 Kr. faas fra Mandag Kl. 9 i Kgl. Hof-Musikhandel
(Henrik Hennings), Amagertorv 6.